

به نام خدا

عنوان تحقیق:

بوتولیسم یا فلج گردن در طیور

'بوتولیسم یک بیماری ناشی از توکسین تولید شده توسط باکتری *Clostridium Botulinium* می باشد. این بیماری در طیور بر اثر خوردن مواد غذایی آلوده به سم باکتری ایجاد می شود. این باکتری می تواند در لاشه های گیاهی و جانوری تکثیر و سم تولید کرده و طیور با تغذیه از این مواد آلوده به این بیماری دچار شوند. تحقیقات نشان داده است که در بعضی موارد این باکتری می تواند در سکوم خود حیوان تکثیر شده و سم تولید کند. و این سم می تواند در همان جا جذب خون شده و باعث بروز بیماری در طیور شود. این بیماری بیشتر در ماکیان، قرقاولهای اسیر و پرندگان آبی به خصوص اردکهای وحشی (به خصوص در آبهای کم عمق قلیایی که دارای مقدار زیادی لاشه گندیده گیاهان هستند) بروز می کند. انسان و پستانداران دیگر نیز به این بیماری مبتلا می شوند. و میزان بروز آن در ماههای گرم سال به خصوص بر اثر مصرف مواد کنسروی آلوده بیشتر است.

ایوت، خانواده ای بزرگ از دانشجویان دامپزشکی

شیوع بوتولیسم در برخی از مزارع پرورش مرغهای گوشتی ممکن است به طریقی با سوسکهای بستر آلوده به سم بوتولیسم در ارتباط باشد. (سم بوتولیسم در بسیاری از سوسکها به شناسایی شده است).

تا به حال حداقل هشت نوع توکسین مختلف برای باکتری *Clostridium Botulinum* شناسایی شد است. که به صورت A – H نامگذاری شده اند. که در طیور رایجترین این سموم نوع C آن است. اگرچه ندرتاً سموم نوع A و B نیز باعث بروز مسمومیت می شوند.

علائم:

ازعلائم تیپیک این بیماری ضعف عمومی بدن همراه باعدم تعادل پیشرونده میباشد. که ابتدا در پاها و سپس در بالها و گردن ایجاد می شود. در اتدا فلجی موقت و به دنبال این علائم فلجی دائم ایجاد می شود. در برخی از خروسهای مبتلا در مراحل اول بیماری پرهای ناحیه گردن و پشت سیخ می شود. در مراحل پیشرفته تر در اغلب ماکیان بجز بوقلمون پرهای گردن شل شده و به راحتی کنده می شوند. در برخی موارد بروز اسهال مشاهده می شود. در کالبد گشایی در چیندان مواد فاسد و بد بو و در بعضی موارد لارو حشرات دیده می شود.

تشخیص:

در تشخیص این بیماری علائم کمک می کنند. ولی در برخی موارد ممکن است این علائم با نشانه های سایر مسمومیت های طیور مثل مسمومیت با موننسن در بوقلمون اشتباه شود. که در این موارد می توان با تزریق سرم یا عصاره محتویات روده پرندگان مبتلا به صفاق موشهای آزمایشگاهی، این باکتری را تشخیص داد.

پیشگیری و کنترل:

برای پیشگیری از این بیماری دو عامل مدیریت صحیح و بهداشت مناسب بسیار مؤثر است. تهیه مواد غذایی سالم و انبارداری مناسب برای جلوگیری از رشد *Clostridium Botulinum* و تولید سم در پیشگیری از این بیماری بسیار مؤثر است. حذف مکرر لاشه ها از سالن و کنترل حشرات نیز عامل مؤثر دیگر در پیشگیری از این بیماری است. همچنین می توان از توکسوئید نوع C برای ایجاد ایمنی در پرندگان استفاده کرد. ولی این روش چندان متداول نیست. در گله هایی که بتولیسم به صورت بومی حضور دارد، مصرف سلنیم و آنتی بیوتیک برای پیشگیری و همچنین درمان مؤثر است.

برای کنترل بیماری اغلب پس از بروز همه گیری باید از ضد عفونی کننده های کلره یا ید استفاده کرد. و در صورتی که لاشه های طیور برای تولید مواد خوراک طیور استفاده شود، باید کاملاً استریزه شوند.

درمان:

درمان بجز در مواردی که مسمومیت خفیف ایجاد شده است، معمولاً بی تأثیر است. ولی استفاده از پادزهرهای مناسب، (معمولاً نوع C آن مصرف می شود هرچند که نوع پلی ولان آن ارجح تر است.) و شستشوی دستگاه گوارش با آب غیر قلیایی به مقدار زیاد، میتواند مؤثر باشد. در مواردی که کلسثریدیوم در حال تکثیر در روده باشد، درمان از طریق پنی سیلین به روش خوراکی می تواند مفید واقع شود. گاهی برای درمان گله های مشکوک، به این بیماری سولفات دو سود (مسهل) به غذای آنها افزوده می شود. (یک پوند برای هر ۱۰۰-۷۵ پرنده) و پرندگان از آن تغذیه می شوند.

دسترسی آسان و رایگان به بزرگترین منبع دامپزشکی

@evet4